

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. gegužės 8 d.*

„Viešoji tarnyba – Laikinieji tarnautojai – Neterminuota sutartis – Sutarties nutraukimas – KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktis – Pasitikėjimo praradimas – Faktinių aplinkybių nenustatymas“

Byloje T-24/23

UF, gyvenantis Woluwe-Saint-Étienne (Belgija), atstovaujamas *avocat* S. Orlandi,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą I. Melo Sampaio,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. da Silva Passos (pranešėjas), teisėjai S. Gervasoni ir T. Pynnä,

posėdžio sekretorius L. Ramette, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2023 m. lapkričio 30 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

- 1 SESV 270 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovas UF prašo, pirma, panaikinti 2022 m. balandžio 8 d. Europos Komisijos sprendimą nutraukti jo neterminuotą laikinojo tarnautojo sutartį (toliau – ginčijamas sprendimas) ir, antra, atlyginti dėl to jo patirtą žalą.

* Proceso kalba: prancūzų.

Faktinės bylos aplinkybės

- 2 2016 m. liepos 16 d. ieškovas pagal neterminuotą sutartį buvo įdarbintas Komisijoje laikinuoju tarnautoju, kaip tai suprantama pagal Kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 2 straipsnio c punktą.
- 3 Ieškovas ėjo Komisijos narių, tarp jų – pirmininko pavaduotojo A, o vėliau – pirmininko pavaduotojo B (toliau – pirmininko pavaduotojas), personalinės apsaugos darbuotojo pareigas. Vykdydamas pareigas ieškovas turėjo teisę nešioti ginklą.
- 4 Eidamas savo pareigas ieškovas turėjo reguliariai atlikti virusologinius polimerazės grandininės reakcijos (PGR) tyrimus, siekiant nustatyti, ar jis yra COVID-19 pandemiją sukėlusio viruso nešiotojas.
- 5 2021 m. spalio 22 d. ieškovui prieš komandiruotę į Ruandą buvo atliktas PGR tyrimas (toliau – 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimas).
- 6 2021 m. spalio 25 d. ieškovo vadovas persiuntė ieškovui iš Komisijos medicinos tarnybos (toliau – Medicinos tarnyba) gydytojo gautą laišką, kuriame jis paprašė ieškovo vadovų pateikti informacijos apie faktines aplinkybes, susiklosčiusias 2021 m. spalio 22 d. atliekant PGR tyrimą. Slaugytojo, kuris atliko šį tyrimą, teigimu, ieškovas elgėsi neadekvačiai, be kita ko, „sušuko „gana““, „trenkė į [jo] ranką“, išėjo nieko nepaaiškinęs ir nespėjęs užbaigti tyrimo.
- 7 2021 m. spalio 26 d. ieškovas išsiuntė elektroninį laišką savo vadovams ir nurodė, kad jį šokiruoja šio sprendimo 6 punkte nurodytas skundas. Jis paaiškino, kad aptariamasis PGR tyrimas buvo ilgesnis ir invazyvesnis nei įprastai, tačiau slaugytojui jis netrenkė. Tačiau jis atsiprašė, jei jį įžeidė arba reagavo taip, kad galėjo sudaryti blogą įspūdį. Be to, jis pridūrė, kad pirmininko pavaduotojas dalyvavo 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrime ir tikrai galėjo patvirtinti šias faktines aplinkybes.
- 8 2021 m. spalio 28 d. įvyko ieškovo, 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimą atlikusio slaugytojo ir jų atitinkamų vadovų susitikimas.
- 9 2022 m. kovo 4 d. ieškovui prieš komandiruotę į Prancūziją buvo atliktas kitas PGR tyrimas (toliau – 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimas).
- 10 2022 m. kovo 5 d. ieškovas išsiuntė elektroninį laišką Medicinos tarnybai, jame paaiškino, kad, kaip ir 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimas, 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimas buvo ilgesnis ir invazyvesnis nei įprastai, kad po šio tyrimo jis visą dieną jautė skausmą ir dirginimą ir net kreipėsi į ligoninę.
- 11 2022 m. kovo 14 d. Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinio direktorato Apsaugos direktorato (toliau – Apsaugos direktoratas) pareigūnai konfiskavo ieškovo ginklą, kurį tą pačią dieną atidavė saugoti į Komisijos pastato *Berlaymont* ginklų saugyklą.
- 12 2022 m. kovo 23 d. Apsaugos direktorato vidaus tyrimų grupė susipažino su rašytiniais dvių slaugytojų, kurie atliko 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus, parodymais.
- 13 Dėl 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimo slaugytojas savo parodymuose nurodė, kad iš esmės kai jis ketino įkišti tamponą į ieškovo nosį, jis pradėjo judėti ir purtyti galvą, todėl atlikti tyrimą buvo beveik neįmanoma. Kai tik slaugytojas įkišo higieninį vatos pagaliuką ieškovui į nosį, pastarasis trenkė jam per ranką ir pasakė „gana“. Ieškovas matė, kad pirmininko pavaduotojas jau baigė

tyrimą ir išėjo su juo. Dėl 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimo slaugytoja iš esmės nurodė, kad ji buvo kartu su slaugytoju, kuris atliko 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimą. Jis atpažino ieškovą ir slaugytojai pasakė, kad atliks tyrimą pirmininko pavaduotojui. Slaugytoja turėjo atlikti du tyrimus: PGR tyrimą ir antigenų tyrimą. Kai slaugytoja bandė atlikti pirmąjį tyrimą, pareiškėjas, jos nuomone, nenustojė judinti galvos. Jai pavyko tik paviršutiniškai įkišti tamponą į ieškovo nosį. Po šio pirmojo tyrimo ji teigė jam pasakiusi, kad ketina atlikti antrąjį tyrimą. Teigiama, kad ieškovas atsistojo ir tvirtai pasakė: „Ar nematote, kad verčiate mane verkti?“. Slaugytoja mėgino atlikti antrąjį testą, tačiau tai buvo neįmanoma, nes ieškovas judino galvą. Tada jis atsistojo ir nuėjo prie pirmininko pavaduotojo, kuris jau buvo baigęs savo tyrimus.

- 14 2022 m. kovo 24 d. ieškovas per Komisijos vidaus kompiuterinę ryšių sistemą ARES gavo pranešimą apie sprendimą dėl teisės pateikti į Komisijos pastatus ir jo leidimo panaikinimo.
- 15 2022 m. kovo 24 d. ieškovas buvo pakviestas į susitikimą su Apsaugos direktorato direktoriumi, per kurį jam buvo pranešta, pirma, kad iš Medicinos tarnybos buvo gauti skundai dėl jo elgesio per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus, ir, antra, kad Apsaugos direktoratas ketina sudaryti tarnybos sutartis įgaliotos tarnybos (toliau – STSĮT) prašyti nutraukti jo sutartį dėl pasitikėjimo praradimo.
- 16 2022 m. kovo 30 d. Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinio direktorato Konkrečių skyrių ir tarnybų žmogiškųjų išteklių direktorato direktorė, veikianti kaip STSĮT, išsiuntė ieškovui 2022 m. kovo 25 d. raštą, kuriame pranešė apie ketinimą nutraukti jo sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį dėl pasitikėjimo praradimo, atsižvelgiant į pastabas, kurios jam buvo pateiktos per šio sprendimo 15 punkte nurodytą susitikimą. Ji paprašė ieškovo per penkis dienas pateikti pastabas, jei jis jų turėtų.
- 17 2022 m. kovo 30 d. ieškovas išsiuntė STSĮT elektroninį laišką, kuriame, pirma, paprašė pratęsti šio sprendimo 16 punkte nurodytą terminą, kad galėtų pateikti pastabas dėl jo sutarties nutraukimo, ir, antra, pateikė savo 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimo faktinių aplinkybių versiją.
- 18 2022 m. balandžio 1 d. ieškovo advokatas išsiuntė STSĮT raštą, kuriame paprašė, kad jam būtų nurodytos faktinės aplinkybės, dėl kurių ieškovas turėjo pateikti savo pastabas, kad galėtų būti tinkamai išklaulytas. Jis taip pat užginčijo 2022 m. kovo 30 d. rašte ieškovui pateiktus priekaištus.
- 19 Ginčijamu sprendimu STSĮT nutraukė ieškovo laikinojo tarnautojo sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį, įspėjusi prieš penkis mėnesius.
- 20 2022 m. birželio 24 d. ieškovas pateikė skundą dėl ginčijamo sprendimo pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai) 90 straipsnio 2 dalį.
- 21 2022 m. spalio 20 d. Sprendimu R/303/22 STSĮT atmetė ieškovo skundą.

Šalių reikalavimai

- 22 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos *ex aequo et bono* nustatytą sumą patirtai neturtinei žalai atlyginti,

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl reikalavimo panaikinti sprendimą

- 24 Grįsdamas reikalavimą panaikinti sprendimą ieškovas nurodo tris pagrindus, kurių pirmasis paremtas, pirma, esminiu faktinių aplinkybių, atsižvelgiant į kurias buvo priimtas ginčijamas sprendimas, netikslumu ir, antra, akivaizdžiomis vertinimo klaidomis bei piktnaudžiavimu įgaliojimais, antrasis – nepakankamu motyvavimu, rūpestingumo pareigos, proporcingumo principo ir teisės į gynybą pažeidimu, o trečiasis – KTIS 2 straipsnio c punkto ir teisės į gynybą pažeidimu.
- 25 Grįsdamas pirmąjį pagrindą ieškovas iš esmės tvirtina, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas iš esmės nenustatytais faktais, kad jame padarytos kelios akivaizdžios vertinimo klaidos ir piktnaudžiauta įgaliojimais.
- 26 Kiek tai susiję su faktinių aplinkybių tikrumu, ieškovas ginčija STSIT pateiktus priekaištus ir slaugytojo, kuris atliko 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimą, faktinių aplinkybių versiją.
- 27 Pirma, ieškovas ginčija tai, kad jis išvyko iš Medicinos tarnybos nebaigęs šio tyrimo. Jis tvirtina, kad jei taip būtų buvę, slaugytojas nebūtų galėjęs prašyti laboratorijos ištirti paimtą mėginį, jis nebūtų turėjęs PGR tyrimo rezultatų, todėl nebūtų galėjęs po minėto PGR tyrimo vykti į komandiruotę užsienyje.
- 28 Antra, ieškovas teigia, kad jei jis iš tiesų būtų šaukęs „gana“, kaip teigia slaugytojas (žr. šio sprendimo 6 punktą), tyrimo metu dalyvavęs pirmininko pavaduotojas tikrai būtų jį girdėjęs. Pirmininko pavaduotojas pateikė rašytinį garbės žodžiu patvirtintą pareiškimą, kad, jo nuomone, ieškovo elgesys nebuvo netinkamas.
- 29 Trečia, ieškovas priduria, kad slaugytojo rašytinis pareiškimas, kuris buvo pateiktas praėjus penkiems mėnesiams po susiklosčiusių faktinių aplinkybių, prieštarauja slaugytojo tiesioginio vadovo pareiškimui. Iš tiesų, pastarajame nurodyta, kad slaugytojas pareiškė, jog ieškovas „nustūmė [jo] ranką“, o ne „trenkė į [jo] ranką“. Be to, šiame pareiškime vadovas tvirtina, kad slaugytojas po šio incidento nebuvo „labai pasipiktinęs“, bet manė, kad turi apie jį pranešti dėl „fizinio incidento aspekto“. Ieškovas mano, kad šis teiginys yra prieštaringas, nes jei slaugytojas iš tiesų būtų patyręs žodinį ir fizinį smurtą, kaip jis teigia, jis apie incidentą taip neatsilieptų. Todėl jis mano, kad Komisijos išdėstyti faktai nėra nei nuoseklūs, nei įtikinami, nei patikimi.
- 30 Ketvirta, ieškovas tvirtina, kad STSIT argumentas, jog slaugytojais „vadovybė pasitiki“, nereiškia, kad jų versijos automatiškai laikytinos pagrįstomis, o jo pateikta versija turi būti atmesta. Ieškovas mano, kad esant prieštaravimams dėl faktinių aplinkybių, kaip šioje byloje, STSIT turėjo atlikti papildomus tyrimus, kad patikrintų atitinkamus teiginius.

- 31 Penkta, dėl nagrinėjamų incidentų įrodymų ieškovas tvirtina, kad, priešingai, nei teigia Komisija, faktinės aplinkybės negalėjo būti objektyviai ir nepriklausomai nustatytos atsižvelgiant į Medicinos tarnybos slaugytojų parodymus. Iš tiesų, kadangi, išskyrus minėtų slaugytojų parodymus ir jų tiesioginio vadovo, kurio klostantis faktinėms aplinkybėms, dėl kurių kilo ginčas, nebuvo, pareiškimą, nebuvo kitų įrodymų, į kuriuos STSĮT būtų galėjusi atsižvelgti, Komisija negalėjo nustatyti faktinių aplinkybių „objektyviai ir nepriklausomai“. Ieškovo teigimu, STSĮT faktus, kurie, jo nuomone, yra iš esmės neteisingi ir kuriais pagrįstas ginčijamas sprendimas, nustatė pasiremusi išimtinai tik slaugytojų skundais.
- 32 Be to, ieškovas teigia, kad STSĮT padarė kelias akivaizdžias vertinimo klaidas ir piktnaudžiavo įgaliojimais.
- 33 Pirma, ieškovas teigia, kad, priešingai, nei teigia Komisija, jis bendradarbiavo per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus. Iš tiesų jis atliko šiuos tyrimus ir išvyko juos užbaigęs.
- 34 Komisija konstatavo, kad tai, jog ieškovas pranešė apie skausmą ir dirginimą (žr. šio sprendimo 10 punktą), reiškė nepakankamą bendradarbiavimą. Ieškovas nurodo, kad šis teiginys taip pat yra akivaizdi vertinimo klaida. Šiuo klausimu ieškovas tvirtina, kad dirginimą, kuriuo skundėsi, konstatavo gydytojas per konsultaciją ligoninės skubios pagalbos skyriuje po 2022 m. kovo 4 d. atlikto PGR tyrimo. Jis priduria, kad, remiantis neformalia informacija, perduota pirmininko pavaduotojui, ginčijamas sprendimas priimtas dėl to, kad ieškovas informavo Medicinos tarnybą apie po 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimo pasireiškusį dirginimą. Ši informacija buvo įvertinta kaip netoleruotinas priekaištas slaugytojai ir būtent dėl to buvo priimtas ginčijamas sprendimas. Tai, kad nebuvo atskleisti tikrieji šio sprendimo motyvai, yra STSĮT piktnaudžiavimas įgaliojimais.
- 35 Antra, ieškovas teigia, kad tai, jog Komisija neatsižvelgė į jo patirtą skausmą ir dirginimą, yra rūpestingumo pareigos pažeidimas.
- 36 Trečia, ieškovas ginčija, kad „prarado savitvardą“ per abu PGR tyrimus. Tiesa, jis skundėsi dėl to, kaip buvo atlikti minėti tyrimai, tačiau vien tai, kad tyrimai buvo įvertinti kaip pernelyg invaziniai, atsižvelgiant į daugelį kitų anksčiau ieškovui atliktų tyrimų, negali pateisinti jo atleidimo iš darbo, kuris bet kuriuo atveju yra visiškai neproporcingas. Be to, ieškovas teigia, kad jeigu STSĮT ketino kvestionuoti jo gebėjimą dirbti ir savitvardą, ji turėjo apklausti pirmininko pavaduotoją A ir pirmininko pavaduotoją, būdamas su kuriais per įvairias komandiruotes jis valdė stresines ir pavojingas situacijas.
- 37 Ketvirta, ieškovas tvirtina, kad 2022 m. kovo 4 d. atliekant PGR tyrimą dalyvavo keturi asmenys, t. y. jis pats, pirmininko pavaduotojas, tyrimą atlikusi slaugytoja ir slaugytojas, kuris 2021 m. spalio 22 d. atliko PGR tyrimą. Taigi, kadangi ieškovas ginčija abiejų slaugytojų nurodytą abiejų incidentų faktinių aplinkybių versiją, jis mano, kad vienintelė reikšminga faktinių aplinkybių versija yra ta, kurią pateikė pirmininko pavaduotojas.
- 38 Ieškovo teigimu, pirmininko pavaduotojas galėjo girdėti ir matyti jo ir slaugytojų bendravimą per nagrinėjamą PGR tyrimą. Atsižvelgiant į tai, kad tyrimai buvo atliekami patalpose, atskirtose paprasta užuolaida, ir į tai, kad pirmininko pavaduotojas jau buvo atlikęs savo tyrimą, jis galėjo matyti, kas vyksta per ieškovui atliekamą tyrimą.

- 39 Taigi STSŪT atsisakymas atsiŹvelgti į pirmininko pavaduotojo parodymus yra ne tik akivaizdi vertinimo klaida, bet ir papildomas piktnaudŹiavimo įgaliojimais požymis. Ieškovas teigia, kad net darant prielaidą, jog pirmininko pavaduotojas nebuvo tiesioginis liudytojas, kaip teigia Komisija, STSŪT vis tiek turėjo jį išklaudyti, kad tuo įsitikintų, nes jis aiškiai nurodė, jog per nagrinėjamus PGR tyrimus ieškovo elgesys nebuvo netinkamas.
- 40 Penkta, ieškovas teigia, kad STSŪT priekaištas, jog visas jo elgesys per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus kenkė tarnybos įvaizdžiui, taip pat yra akivaizdi vertinimo klaida. Ieškovas nurodo, kad šis teiginys yra savavališkas ir reiškia rūpestingumo pareigos paŹeidimą.
- 41 Galiausiai dėl faktinių aplinkybių tikrumo ieškovas teigia, kad STSŪT neturi diskrecijos ir negali tvirtinti, kad jo elgesio detalės nebuvo lemiamas veiksnys priimant ginčijamą sprendimą. STSŪT rėmėsi tik ieškovo, slaugytojų ir jų tiesioginio vadovo apklausų protokolais ir nesiekė gauti kitų įrodymų, kad nustatytų faktines aplinkybes, visų pirma neapklausė pirmininko pavaduotojo kaip liudytojo. Taigi, ieškovo teigimu, pasitikėjimo ryšys nutrūko tik dėl faktinių aplinkybių, susijusių su dviem 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimais, o šios nėra tinkamai nustatytos. Be to, jis priduria, kad pirmininko pavaduotojas patvirtino, jog neprarado pasitikėjimo juo. Todėl ginčijamas sprendimas yra neteisėtas, nes Komisija negalėjo paprasčiausiai remtis pasitikėjimo ryšių nutrūkimu prieš tai nenustačiusi ši sprendimą pagrindžiančių faktinių aplinkybių.
- 42 Komisija ginčija ieškovo nurodytus argumentus. Dėl pastarojo nurodytų akivaizdžių vertinimo klaidų (Źr. šio sprendimo 32–40 punktus) Komisija teigia, kad sutartis buvo nutraukta nutrūkus pasitikėjimo ryšiui tarp jos ir ieškovo. Tai lėmė netinkamas ieškovo elgesys per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus, per kuriuos jis ŹodŹiu arba fiziškai agresyviai elgėsi su testus atliekančiais Medicinos tarnybos slaugytojais.
- 43 Komisija teigia, kad netinkamas ieškovo elgesys buvo nustatytas objektyviai ir neatsiŹvelgiant į slaugytojų parodymų turinį. Komisijos teigimu, ieškovo elgesio detalės nebuvo lemiamas veiksnys, leidęs nustatyti pasitikėjimo praradimą. Svarbiausia buvo tai, kad du kartus ieškovas elgėsi agresyviai su Medicinos tarnybos slaugytojais. Tai nėra subjektyvus įvykių suvokimas, o pagrįsta Apsaugos direktorato pareiga užtikrinti savo narių ir Komisijos patalpose esančių asmenų saugumą. Todėl STSŪT nepadarė jokios akivaizdžios faktinių aplinkybių vertinimo klaidos.
- 44 Komisijos nuomone, ieškovas, kaip personalinės apsaugos darbuotojas, turėjo demonstruoti nepriekaištingą elgesį ir sugebėti išlaikyti savitvardą bet kokiomis aplinkybėmis, juolab kad Komisijos pastatuose jis nešiojosi ginklą. Ji priduria, kad eidamas šias pareigas ieškovas turi turėti ir savo saugomo nario, ir visos institucijos pasitikėjimą. Nepakanka turėti tik narių, su kuriais jis tiesiogiai dirba atlikdamas pareigas, pasitikėjimą, kaip teigia ieškovas (Źr. šio sprendimo 41 punktą). Taigi Apsaugos direktoratas turi būti tikras, kad ieškovas nekelia nė menkiausio pavojaus narių ir kitų Komisijos patalpose esančių asmenų saugumui. Todėl, Komisijos teigimu, Apsaugos direktoratas teisingai paprašė nutraukti ieškovo sutartį.
- 45 Antra, dėl faktinių aplinkybių netikslumo, kuriuo remiasi ieškovas, Komisija visų pirma teigia, kad slaugytojai neturėjo jokių motyvų pranešti apie ieškovą netiksliai faktines aplinkybes ir kad tarnyba jais visiškai pasitiki. Komisijos teigimu, aptariamai incidentai buvo vieninteliai, apie kuriuos pranešta pandemijos metu, ir apie juos buvo nedelsiant informuotas slaugytojų tiesioginis vadovas (Źr. šio sprendimo 6 punktą), nors oficialus pareiškimas dėl pirmojo incidento buvo užregistruotas tik vėliau.

- 46 Komisija taip pat teigia, kad slaugytojų ir jų tiesioginio vadovo teiginiai nėra prieštaringi, nes smūgis ranka ir rankos nustūmimas nėra vienas kitą paneigiantys veiksmai. Be to, ji priduria, kad STSIT rėmėsi ne tik ieškovo, slaugytojų ir jų tiesioginio vadovo apklausų protokolais, bet atsižvelgė ir į tai, kad nutrūko pasitikėjimo santykiai tarp Apsaugos direktorato ir ieškovo.
- 47 Komisija priduria, kad tai, jog slaugytojas, kuris atliko 2021 m. spalio 22 d. tyrimą, galėjo tvirtinti, kad jis nebuvo „labai supykęs“, lėmė tai, kad jis yra profesionalas, kuris žino, kaip atlikti savo pareigas net ir sudėtingomis sąlygomis. Tai taip pat įrodo, kad slaugytojas neturėjo nieko asmeniško prieš ieškovą ir neturėjo pagrindo pranešti apie neegzistuojančius faktus.
- 48 Trečia, dėl ieškovo argumento, susijusio su tikraisiais slaugytojų, pateikusių skundus, motyvais (žr. šio sprendimo 34 punktą), Komisija pakartoja, kad slaugytojai apie incidentus pranešė iš karto tik jiems įvykus. Be to, Komisija tvirtina, kad ieškovas į ligoninę atvyko tik po antrojo PGR tyrimo ir kad bet kuriuo atveju pateikti dokumentai įrodo tik tai, kad jis skundėsi veido skausmu, tačiau nepatikslino šio skausmo priežasties.
- 49 Ketvirta, Komisija teigia, kad administracija galėjo manyti turinti pakankamai informacijos apie incidentus, dėl kurių kilo ginčas, todėl nebuvo prasmės išklausti pirmininko pavaduotojo parodymų. Ji tvirtina, kad nebuvo tiksliai nustatyta, kur buvo pirmininko pavaduotojas per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus, visų pirma, ar jis buvo kitoje kabinoje, nei ta, kurioje buvo ieškovas, kai jis atliko kiekvieną iš ginčijamų tyrimų, ar šalia jų. Bet kuriuo atveju ji pabrėžia, kad šios kabinos buvo atskirtos ir užtikrino procedūros privatumą, todėl pirmininko pavaduotojas negalėjo būti tiesioginis ginčijamų faktinių aplinkybių liudininkas. Todėl jo parodymai nebūtų buvę svarbūs.
- 50 Penkta, dėl 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimo Komisija teigia, kad nors ieškovas gavo jo rezultatus, tai nereiškia, kad tyrimas buvo atliktas tinkamai. Iš tiesų atlikdamas tyrimą slaugytojas galėjo tik paviršutiniškai įkišti tamponą, kol ieškovas neišvyko, todėl negalėjo užbaigti tyrimo. Vis dėlto jis išsiuntė tyrimui gautą mėginį.
- 51 Šešta, Komisija ginčija tai, kad 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrime dalyvavo keturi asmenys, kaip teigia ieškovas (žr. šio sprendimo 37 punktą). Ji tvirtina, kad PGR tyrimai buvo atliekami atskirose kabinose, siekiant užtikrinti procedūros privatumą. Taigi dalyvavo tik ieškovas ir testą atlikusi slaugytoja, todėl pirmininko pavaduotojo parodymai nebūtų buvę svarbūs.
- 52 Dėl ieškovo argumentų, susijusių su piktnaudžiavimu įgaliojimais (žr. šio sprendimo 34 ir 39 punktus), Komisija teigia, kad ieškovas nepaaikšino, kuo pasireiškė toks piktnaudžiavimas. Komisijos teigimu, ieškovas nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių piktnaudžiavimą įgaliojimais, pirmiausiai, kad ginčijamu sprendimu buvo siekiama kitų tikslų, nei jame nurodyti. Taigi ji konstatuoja, kad teiginiai dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 53 Pirmiausia dėl procedūros, pagal kurią leidžiama nutraukti neterminuotą laikinojo tarnautojo sutartį, reikia priminti, kad iš KTIS 47 straipsnio c punkto i papunkčio matyti, kad sutartis nutraukiama pasibaigus joje numatytam įspėjimo apie atleidimą iš darbo terminui. Be to, KTIS 49 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad baigus pagal analogiją taikomą Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede numatytą drausminę procedūrą, laikinasis tarnautojas dėl su drausme susijusių priežasčių gali būti atleistas iš tarnybos be įspėjimo, jei jis tyčia ar dėl aplaidumo nevykdo savo pareigų.

- 54 Pagal suformuotą jurisprudenciją, atsižvelgiant į plačią STSĮT diskreciją nusižengimo, kuriuo galima pateisinti laikinojo tarnautojo atleidimą iš darbo, atveju, niekas jos neįpareigoja pradėti drausminės procedūros dėl šio tarnautojo, užuot vienašališkai nutraukus sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punktą, ir tik tuo atveju, jei STSĮT ketina atleisti laikinąjį tarnautoją iš darbo be išankstinio įspėjimo, kai jis šturkščiai pažeidžia savo pareigas, pagal KTĮS 49 straipsnio 1 dalį turi būti pradėta drausminė procedūra, numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų IX priede dėl pareigūnų ir taikoma pagal analogiją laikiniesiems tarnautojams (žr. 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *CE / Regionų komitetas*, T-355/19, EU:T:2021:369, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 55 Darytina išvada, kad iš principo STSĮT turėjo teisę nutraukti ieškovo sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį nepasibaigus jos terminui ir įspėjusi jį (įspėjimo trukmė negali būti mažesnė kaip vienas mėnuo už kiekvienus išstarnautus metus, bet netrumpesnė kaip trys mėnesiai ir neilgesnė kaip dešimt mėnesių) ir neprivalėjo pradėti drausminės procedūros.
- 56 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovo sutarties nutraukimas, kurio įspėjimo termino buvo laikytasi, buvo motyvuotas tuo, kad nutrūko Komisijos ir ieškovo tarpusavio pasitikėjimo ryšys dėl apskūsto jo elgesio per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus. Iš esmės STSĮT nusprendė nutraukti sutartį pagal KTĮS 47 straipsnio c punkto i papunktį, o ne taikyti KTĮS 49 straipsnio 1 dalį.
- 57 Be to, nors STSĮT neturi ieškovo tiesioginio vadovo vertinimo dėl pasitikėjimo praradimo pakeisti savuoju, ji turi pirmiausia įvertinti, ar iš tiesų remiamasi pasitikėjimo nebuvimu ar praradimu, tada patikrinti faktų tikslumą ir galiausiai įsitikinti, kad, atsižvelgiant į pateiktus motyvus, prašymu nutraukti darbo sutartį nėra pažeistos pagrindinės teisės ar piktnaudžiaujama įgaliojimais. Šiomis aplinkybėmis STSĮT, atsižvelgusi į suinteresuotojo asmens pateiktas pastabas, gali nuspręsti, kad ypatingos aplinkybės pateisina kitas nei atleidimas iš darbo priemones, pavyzdžiui, atitinkamo asmens perkėlimą į kitas pareigas Komisijoje (šiuo klausimu žr. 2019 m. sausio 10 d. Sprendimo *RY / Komisija*, T-160/17, EU:T:2019:1, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 58 Be to, reikia nurodyti, jog, kai institucija, nusprendusi nutraukti sutartį su laikiniu tarnautoju, remiasi konkrečiais faktais, kuriais pagrįstas sprendimas dėl atleidimo iš darbo dėl pasitikėjimo praradimo, teismas turi patikrinti šių faktų atitiktį tikrovei. Konkrečiai kalbant, jeigu institucija pasitikėjimo praradimą grindžiančius motyvus formuluoja remdamasi konkrečiais faktais, teismas turi patikrinti, ar šie motyvai pagrįsti tikrovę atitinkančiais faktais. Tai darydamas teismas nepakeičia kompetentingos tarnybos, anot kurios pasitikėjimo praradimas įrodytas, vertinimo savuoju, o tik patikrina, ar faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas institucijos sprendimas, yra iš esmės teisingos (2013 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *L / Parlamentas*, T-317/10 P, EU:T:2013:413, 70 punktas).
- 59 Nagrinėjamu atveju STSĮT ginčijamame sprendime nurodė, kad ieškovo darbo sutartis nutraukta dėl pasitikėjimo ryšio tarp ieškovo ir institucijos nutrūkimo dėl „kelių rimtų incidentų“, apie kuriuos jis buvo informuotas, t. y. jo elgesio per 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus.
- 60 Taigi, atsižvelgiant į šio sprendimo 57 ir 58 punktuose nurodytą jurisprudenciją, reikia išnagrinėti šalių pateiktus įrodymus, kad būtų nustatyta, ar, vertinant atskirai, o vėliau – bendrai, šie įrodymai gali patvirtinti Apsaugos direktorato nurodytą darbo sutarties nutraukimo motyvą, kuriuo rėmėsi STSĮT arba, priešingai, jais remiantis šį motyvą galima atmesti.

- 61 Ginčydamas slaugytojų, atlikusių du PGR tyrimus, dėl kurių kilo ginčas (žr. šio sprendimo 13 punktą), rašytiniuose parodymuose nurodytą jo elgesį, ieškovas kartu su savo aptariamų faktų versija pateikė rašytinį pirmininko pavaduotojo, kurį jis lydėjo 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. į PGR tyrimus, taigi kuris buvo Medicinos tarnybos patalpoje, kur įvyko aptariamais incidentais, pareiškimą.
- 62 Šiuo klausimu, pirma, reikia konstatuoti, kad per ikiteisminę procedūrą ir šiame ieškinyje ieškovas ginčijo 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimus atlikusių dviejų slaugytojų nurodytą faktinių aplinkybių versiją, kuria STSIT rėmėsi priimdama ginčijamą sprendimą. Iš tiesų ieškovas neigia, kad buvo agresyvus ir netinkamai elgėsi su šiais slaugytojais. Dėl 2021 m. spalio 22 d. PGR tyrimo jis visų pirma ginčija tai, kad trenkė vienam iš slaugytojų per ranką ar plaštaką ir kad sušuko „gana“ (žr. šio sprendimo 7 ir 29 punktus). Dėl 2022 m. kovo 4 d. tyrimo pažymėtina, kad jis nesutinka, jog elgėsi netinkamai. Taigi, atsižvelgdamas į prieštaravimus tarp slaugytojų ir ieškovo pateiktų faktinių aplinkybių versijų, ieškovas kelis kartus prašė apklausti pirmininko pavaduotoją kaip liudytoją (žr. šio sprendimo 7 ir 39 punktus).
- 63 Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 49 ir 51 punktų, STSIT nusprendė, kad turėjo pakankamai informacijos apie faktines aplinkybes ir kad jai nereikėjo išklausti pirmininko pavaduotojo. Komisija iš esmės teigia, pirma, kad ieškovo elgesio detalės neturi lemiamos reikšmės, ir, antra, kad šie veiksmai buvo nustatyti objektyviai ir neatsižvelgiant į konkretų slaugytojų parodymų turinį (žr. šio sprendimo 43 punktą). Tačiau, kaip nurodyta šio sprendimo 49 punkte, Komisija teigia, kad nebuvo nustatyta konkreti pirmininko pavaduotojo buvimo vieta, t. y. ar jis buvo kitoje kabinoje nei ta, kurioje buvo ieškovas, kai buvo atliktas kiekvienas iš tyrimų, dėl kurių kilo ginčas, ar šalia šių kabinų. Todėl Komisija daro išvadą, kad pirmininko pavaduotojas negalėjo būti tiesioginis faktinių aplinkybių liudininkas.
- 64 Šiuo klausimu, pirma, reikia konstatuoti, kad Komisija nepatiksino, kokius kitus įrodymus, be Medicinos tarnybos slaugytojų parodymų, ji naudojo nustatydamas ginčijamas faktines aplinkybes. Antra, iš bylos medžiagos matyti, kad vieninteliai STSIT turimi įrodymai, kurie galėjo pateisinti ieškovo sutarties nutraukimą, buvo šio sprendimo 12 ir 13 punktuose nurodyti slaugytojų ir jų tiesioginio vadovo rašytiniai parodymai. Be to, iš sprendimo atmesti skundą matyti, kad minėti parodymai turėjo lemiamą įrodomąją galią STSIT.
- 65 Komisija nepaaiškina, kaip ieškovo elgesys galėjo būti nustatytas, kaip ji teigia, „objektyviai ir nepriklausomai nuo konkretaus [šių parodymų] turinio“ (žr. šio sprendimo 43 punktą). Iš tiesų ji nenurodo kitų duomenų, kurie būtų galėję patvirtinti tokį teiginį, nors vienintelis kitas turimas įrodymas, kurį ieškovas pridėjo prie skundo dėl ginčijamo sprendimo, yra rašytinis pirmininko pavaduotojo garbės žodžiu patvirtintas pareiškimas, kad, jo nuomone, ieškovas nesielgė netinkamai per ginčijamus tyrimus (žr. šio sprendimo 28 punktą).
- 66 Šiuo klausimu, pirma, reikia konstatuoti, kad Komisija, nepaisydama prieštaravimų tarp slaugytojų ir ieškovo pateiktų faktinių aplinkybių versijų, atsisakė imtis papildomų veiksmų, kad nustatytų faktines aplinkybes, be kita ko, apklausti kaip liudytoją pirmininko pavaduotoją, kaip ne kartą prašė ieškovas. Šiuo klausimu Komisija neginčija, kad jis buvo Medicinos tarnybos patalpoje, kur buvo įrengtos individualios kabinos, kuriose buvo atlikti 2021 m. spalio 22 d. ir 2022 m. kovo 4 d. PGR tyrimai. Komisija tik abejoja, ar pirmininko pavaduotojas buvo būtent minėtoje patalpoje faktinių aplinkybių, dėl kurių kilo ginčas, metu.
- 67 Antra, reikia konstatuoti, kad Komisija pati sau prieštarauja dėl pirmininko pavaduotojo parodymų reikšmės.

- 68 Viena vertus, Komisija tvirtina, kad nebuvo nustatyta vieta, kur tiksliai buvo pirmininko pavaduotojas per PGR tyrimus, dėl kurių kilo ginčas (žr. šio sprendimo 49 punktą), todėl jo parodymai nebūtų svarbūs. Kita vertus, ji tvirtina, kad tokie PGR tyrimai, kaip nagrinėjami šioje byloje, buvo atliekami atskirose kabinose, todėl pirmininko pavaduotojas negalėjo būti tiesioginis faktinių aplinkybių liudininkas (žr. šio sprendimo 51 punktą). Taigi, jei nebuvo nustatyta vieta, kurioje tiksliai buvo pirmininko pavaduotojas per PGR tyrimus, dėl kurių kilo ginčas, prieštaringa teigti, kaip tai daro Komisija, kad pastarasis bet kuriuo atveju negalėjo būti tiesioginis faktinių aplinkybių, kurios susiklostė per tuos pačius tyrimus, liudininkas.
- 69 Darytina išvada, kad veiksmai, kurių ėmėsi STSIT, neleido, atsižvelgiant į Bendrajam Teismui pateiktus įrodymus, nustatyti, ar buvo elgesys, kuriuo skundžiamas ieškovas ir dėl kurio buvo priimtas ginčijamas sprendimas, grindžiamas nutrūkusiū pasitikėjimo ryšiu tarp Komisijos ir ieškovo.
- 70 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad STSIT, manydama, kad slaugytojų parodymai jai suteikė pakankamai informacijos, ir atsisakydama patikrinti aplinkybes, dėl kurių priimtas ginčijamas sprendimas, pagal kitus įrodymus, kurie vis dėlto buvo prieinami, ar organizuoti administracinį tyrimą, priėmė neteisėtą sprendimą.
- 71 Taigi reikia pritarti ieškovo grindžiant pirmąjį ieškinio pagrindą pateiktiems argumentams, kad nebuvo nustatytos ginčijamą sprendimą pagrindžiančios faktinės aplinkybės.
- 72 Vadinasi, reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nenagrinėjant kitų ieškovo nurodytų pagrindų ir argumentų, taip pat ieškovo prašomų taikyti pasirengimo nagrinėti bylą priemonių, jo atsiliepime į ieškinį ir 2023 m. lapkričio 10 d. pateiktų dokumentų priimtinumo klausimo.

Dėl reikalavimo atlyginti žalą

- 73 Ieškovas teigia, kad dėl neteisėto atleidimo iš darbo jis patyrė didelę neturtinę žalą, nes buvo pažeistos jo pagrindinės teisės, visų pirma teisė į gynybą, administracija padarė akivaizdžių vertinimo klaidų ir buvo pažeista rūpestingumo pareiga. Ginčijamu sprendimu buvo pakenkta jo garbei ir padaryta didelė neturtinė žala, nes Komisija, be kita ko, atsisakė leisti jam susipažinti su rašytiniais skundais, imtis priemonių faktinėms aplinkybėms patikrinti ir išklausti pirmininko pavaduotoją kaip liudytoją.
- 74 Dėl šių priežasčių ieškovas Bendrojo Teismo prašo priteisti iš Komisijos šios neturtinės žalos atlyginimą, nustatytos *ex aequo et bono*.
- 75 Komisija ginčija ieškovo argumentus. Ji teigia, kad jis nepateikė jokių savo tariamos neturtinės žalos įrodymų, o tik bendrai nurodė, kad buvo pažeista jo garbė.
- 76 Šiuo klausimu dėl tariamos neturtinės žalos reikia pažymėti, kad pagal jurisprudenciją neteisėto akto panaikinimas savaime gali būti teisingas ir iš principo pakankamas bet kokios neturtinės žalos, kurią galėjo sukelti šis aktas, atlyginimas, išskyrus, kai ieškovas įrodo, kad patyrė neturtinę žalą, kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinant aktą (šiuo klausimu žr. 2019 m. rugsėjo 3 d. Nutarties *FV / Taryba*, C-188/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2019:690, 4 punktą (generalinės advokatės J. Kokott nuomonės 26 punktą) ir 2021 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Correia / EESRK*, T-843/19, EU:T:2021:221, 86 punktą).

- 77 Tariamai patirtos žalos neturtinis pobūdis negali pakeisti ieškovui tenkančios žalos buvimo ir jos dydžio įrodinėjimo pareigos. Europos Sąjungos atsakomybė gali kilti tik jei ieškovui pavyksta įrodyti savo patirtos žalos tikrumą (žr. 2021 m. birželio 16 d. Sprendimo *CE / Regionų komitetas*, T-355/19, EU:T:2021:369, 148 punktą (nepaskelbtas Rink.) ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 78 Nagrinėjamu atveju ieškovas nepaaiškino, kokia buvo neturtinė žala, kuri negali būti visiškai atlyginta panaikinant ginčijamą sprendimą. Iš tiesų savo rašytiniuose dokumentuose jis tik nurodė, kad ginčijamu sprendimu buvo pakenkta jo garbei ir padaryta neturtinė žala, tačiau nenurodė nei šios žalos pobūdžio, nei jos dydžio, ir neteigė, kad patyrė neturtinę žalą, kurios negalima visiškai atlyginti panaikinus šį sprendimą.
- 79 Darytina išvada, kad ieškovui nepavyko įrodyti, kaip jis privalėjo pagal šio sprendimo 76 ir 77 punktuose nurodytą jurisprudenciją, kad neturtinė žala, kurią teigė patyręs, negali būti visiškai atlyginta panaikinus ginčijamą sprendimą, taigi ją reikia atlyginti.
- 80 Šiomis aplinkybėmis reikalavimas atlyginti žalą turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 81 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 82 Kadangi Komisija iš esmės pralaimėjo bylą, iš jos priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovo pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2022 m. balandžio 8 d. Europos Komisijos sprendimą nutraukti UF neterminuotą laikinojo tarnautojo darbo sutartį.**
- 2. Atmesti likusią ieškinio dalį.**
- 3. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

da Silva Passos

Gervasoni

Pynnä

Paskelbtas 2024 m. gegužės 8 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.